

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. NO. 21

83

ZDRAVA RAST

Rast in razvoj moremo v gotovih ozirih najlaže opazovati na rastlinah. Posebno velja to za kultivirane rastline, od katerih pričakujemo gotovih dohodkov. Za primera lahko vzamemo sadno drevo. Ni dovolj, da sadjar posadi grevo, potem pa ga prepusti usodi. Dokler je drevesce mладo, potrebuje opore, in če hočemo, da razvije razmeram najbolj primera obliko, treba ga je obrezovati in čistiti. Ako odraslo drevo oklesti toča ali poškoduje vihar, treba je poškodovane veje odstraniti, rane z voskom zamazati in tudi drugače dati drevesu s prirezanjem primera obliko.

Ako hočemo sadjar dobivati od drevesa dosti in lepega sadja, mora ga oskrbovati in negovati leto za leto. Poseljeno napredni sadjarji, ki hočejo pridelati sadje, katero ima visoko ceno na trgu, vsako spomlad zrahljajo zemlje okoli dreves, jo pognojijo, in v gotovih krajih v suhem vremenu napeljejo h koreninam vodo za namakanje. Drevesa dalje večkrat škopijo z različnimi raztopinami, da uničijo škodljive glivice in zaledo živalskih škodljivcev. Kadar hitro se pojavi na drevu kakšna nova bolezen, povzročena od glivic, iščemo napredni sadjarji novo sredstvo za uničevanje istih. Ako se zanese v deželo kakšen nov, sadnemu drevu škodljiv mrčes, treba je najti sredstvo za zatiranje istega. Večkrat se v to svrhu importirajo žuželke, ki so naravne sovražnice prej imenovanih mrčesov.

Sadjarji večkrat stara drevesa tudi pomladijo s tem, da jim priežejo stare veje, da iz starega lesa poženejo mladi poganjki. Dokazano je, da mlade vejice rode lepše sadje, kot ostarele. Včasi námlade poganjke cepijo tudi srodrodno, toda boljšo vrsto, ki se v dotednem podnebju boljše obnese ali ki rod sad, kateri ima boljšo ceno. Deblo tako ostane staro, vejice pa rode lepši in boljši sad. Vsakemu pa je znano, da lepo razvito in okusno sadje prinaša neprimereno boljše cene, kot drobno, kislo in grintavo.

Sadno drevo lahko v mnogih ozirih primerjamo s katerokoli podporno organizacijo, torej tudi z našo J. S. K. Jednoto. Pred dobrimi tridesetimi leti je bilo drevo naše Jednote vsajeno, nakar se je razvijalo po razmerah. Podlaga je bila zdrava, rast pa včasi hitrejša, včasi počasnejša. Vse to je bilo deloma odvisno od splošnih razmer, deloma pa tudi od sadjarjev, katerim je bilo drevo izročeno v oskrbo. To velja še dandanes in bo veljalo tudi v bodoči. Nove razmere zahtevajo novega negovanja in novih naporov. Izčrpana zemlja zahteva gnojil, drevo potrebuje pomlajenja, vsaj od časa do časa. Če hočemo, da ne bomo zaostali za drugimi, moramo se za rast in razvoj tega drevesa poslužiti vseh sredstev, ki so se drugod izkažala uspešna. Včasi je umestna tudi kakšna poskušnja na lastno roko.

Pravilno je, da damo priznanje tistim, ki so to drevo posadili in ga negovali prva leta. Prav tako pa zaslужijo priznanje tisti, ki so se trudili za izboljšave poznejša leta in se trudijo še danes. Razmere danes niso take kot so bile pred tridesetimi ali petnajstimi leti. To vidi lahko vsak, ki hoče videti.

V tekočem desetletju more naša organizacija zaznamovati lep napredok. Jednota je bila postavljena na strogo nestrankarsko stališče, ustanovila si je svoje lastno glasilo, in zadnja konvencija je preskrbela tudi angleško prilogo za naše turojene člane. Da so bile vse te izprenembe koristne, pokazal je lep napredok organizacije.

Vsi, ki hočemo veljati za dobre člane J. S. K. Jednote, pa se z doseženimi uspehi še ne smemo zadovoljiti. Naše geslo mora biti: naprej, vedno naprej. Kakor hitro obstajemo, pomeni to nazadovanje. Zato skušajmo pridobiti za našo organizacijo vse, kar je zdravega, poštenega in značajnega v našem narodu v tej deželi. Vsi skupaj bomo potem dosegli, da bo postala J. S. K. Jednota gospodarsko še trdnejša in da si bo nele ohranila, ampak celo povečala spoštovanje in ugled, ki ga uživa zdaj.

LISTNICA UREDNIKSTVA

GRE NA NJIVO

Dopisi, ki dospejo v uredništvo v torek popoldne, ko se gradivo lista že vklada v forme, ne morejo biti priobčeni v izdaji istega tedna. Urednik je delo znatno olajšano, če dobi dopise do sobote ali vsaj do pondeljka popoldne.

Dopisniki so prošeni, da izpuščajo iz svojih poročil vse, kar se tiče kakšnega srečkanja. Ako sami tega ne storite, je urednik primoran črtati, sicer bi znal občutiti težko roko zveznih poštnih oblasti.

Gre na njivo preorano z zarojno biserno ogrnjeno kmetom, z njim šume čebele zlate na veseli jutranji polet.

In globoke orje brazde, da mu črna zemlja zadehti, z znojem blagoslavlja grudo, s klenim, zlatim zrnjem jo škropi.

(Cvetko Golar.)

MALENKOSTI (A. J. T.)

Cudovito je, kako malega povoda je včasi treba, da spravi človeka v dobro ali pa slabovo. Ono jutro sem jo mahal na delo v mojem običajnem jutranjem razpoloženju, ki je navadno pri ničli, torej ne dobro in ne slabo. Vse je odvisno od razvoja dnevnih dogodkov. Umit, obrit in dostojo oblegen, pri tem pa vendar še napol zaspahn, korakal sem neznani usodi naproti. Vselej pa se dobro zavedam, da če mi kak dogodek pokvari jutro že na tešče, je s tem navadno poverjan ves dan ali vsaj vse dopoldne. Velike važnosti so torej prvi jutranji vtisi in dogodki.

Rosno majnikovo jutro je bilo blesteče, kot da ga je baš zlatar vzel iz žametne škatljice. Solnčni žarki so se drobili v neštevilne cekine, ki so se svetlikali po svežem drevesnem listju, na cvetju mačeh, marjetic, perunk, šmarnic in tulipanov so trepetali spreminjasti demanti, rubini, safiri, opali in topazi. V jutruji pocestni ropot se je mescal vrisk robinia, ki je na visoki topoli oznanjal lepoto ljudi v pomladu. V svežem, skoro hladnem ozračju je drtel pomladni optimizem.

Sreča me prijatelj, ki se mi zdi posebljeni optimizem. Vračal se je od zajutrka. Njega vselej rad srečam, ker mu je menda prirojeno, da trosi v svet veselje in židan voljo. Sicer ga pa tudi ima sreča rada, bolj kot se sam zaveda, in jaz mu to iz srca privočim. Po kratkem, brezpomembnem pogovoru mi zakliče za slovo: "Keep smiling!"

Nasmejam se, prikimam in vzdignem roko v pozdrav, nakar zavijem v restavracijo na vogalu.

Tam naročim skromen zjutrk, nakar se zatopim v čitanje jutranjega lista. Po precejšnjem čakanju mi strežnjaka prinese jed, katere nisem naročil. Malo nevoljen jo pogledam in ji povem, da tisto nizame, nakar ponovim pravno naročilo. Pa ne vem, kaj je bilo tisto jutro kodrolasi brunetki, ali je bila zaspana ali bogekam zaljubljena, da mi je zopet prinesla napačno jed. S slabom pritrito nestrpnoščem prosil, da naj se vendar vpošteva moje naročilo, nakar sem dobil, kar sem zahteval. Moja jutranja dobra volja pa je bila že ubita in zjutrk mi je slabo teknil.

Temnega obraza sem zapustil restavracijo in se napotil proti uradu. Spotoma sem skušal sam sebi dopovedati, da je neumnost gojiti slabo voljo radi take malenkosti. Vsak se lahko zmoti, posebno zjutraj po slabu prespani noči. Kdo ve, kakšne srčne rane skelijo kodrolaso brunetko v restavraciji, ki mora že od ranega jutra streči mrkim gostom! Toda vse nič izdal, obraz je vedno bolj dobival obliko v jesihi na naročene kumare.

To kaže, kako nespametni so tisti, ki hočejo vse ljudi prepricati, da je kakšna ideja edino prava. Če človek dostikrat že sam sebe ne more pregovoriti in prepricati kaj je prav in kaj ni, kako naj preprica stotine in tisoče drugih!

Mračen, kot jesenski dan, korakam dalje. Na nekem vogalu me nenadoma pozdravi drobna, morda komaj petletna dekleka s prijaznim: "Hello!" Nisem nič poznan v dotednem delu mesta in še nikdar prej nisem videl tiste dekleke. Drobna je bila kot igračica, oči je imela kot spominčice, usta kot cveteci grah, izpod ljubke kapice pa so ji gledali krasni zlati kodri.

"Hello, girlie!" odvrnem prijazno in korakam svojo pot naprej. Deklete pa se mi, meninič, tebinič, pridruži in ko-

raka z menoj, kot da sva stara prijatelja in da se to samo ob sebi razume.

Pa je moja mala, zlatolasta zlanka pričela žvrgoleti in mi zaupljivo razlagati svoje probleme. V par minutah sem izvedel, da ji je ime Josie, da hodil v kindergarten, da je njeni prijateljici, s katero se skupaj igrala, ime Daisy, da pri njej hiši že cveto šmarnice, da imajo v šoli "pravega" preščka, narejenega iz papirja, da je učiteljica pred Veliko nočjo prinesla v šolo živega zajčka, ki je imel mehko, belo dlačo, rdeče oči in čudovito lepe, rožnate uhlje, da je skakljal po vsej šolski sobi in se ni nič bal, candyja pa ni hotel jesti, itd. Njen glasek je bil zvenec, kot da cinglajo "vsi zvončki tam v dolini", in njeni plavi očesici sta se iskrili v mladostni navdušenosti.

Ko se je deklica na nekem vogalu z zvončkom "good bye" poslovila in zavila proti šoli, o moji slab volji že davno nih velč sledu. Priživagal sem v urad in žvižgajoč odpiral jutranjo pošto. Situacija dne je bila rešena. Ves dan mi je branelo po ušesih cingljanje "vsi zvončki tam v dolini", in zdelo se mi je, da se mi iz vseh kotov smejojo tiste oči, prijazne, kot spominčice.

Zvečer pa sem sedel in napisal to-le, da vidite, kako malo je včasi treba, da se človeka spravi v slabo ali dobro voljo.

IZNAJDJE V AMERIKI
(Nadaljevanje iz 1. strani)
bil patentni urad neznan, danes pa zavzema impozantno stavbo, ki se odlikuje po svoji arhitekturi, dvakrat dolgo in en blok široko, in še ta ogromna prostor ne zadostuje več, marveč mora patentni urad zavzemati tretino neke velike zgradbe čez ulico.

Vsak izumitelj mora izvesti preiskavo pred vložitvijo pravnosti. — Mnoge korporacije vzdržujejo dragocene eksperimentalne in raziskovalne oddelke, kjer so zaposleni največji talenti ob ogromnih placah. Njihom pomagajo izvrstni strokovnjaki. Srva teh poizkuševalnic je razviti nove iznajdbe ali bolj ekonomične načine proizvodnje. Njihovi izumi se takoj patentirajo in so dostikrat ogromne vrednosti. Ali uspešno izumovanje ni omejeno le na velike korporacije, kajti tudi mnogi neodvisni izumitelji so s svojimi delom pristi do velikega bogastva. Na primer, patent za razne priprave na avtomobilih, za vacuum cleaner, gumijeve perte itd, so bili izdani neodvisni izumiteljem.

Vsak iznajditelj pa mora znati, da ni vsaka iznajdba velike vrednosti. Nekateri patentni se nanašajo le na izpopolnitve prejšnjih izumov in so dostikrat ogromne vrednosti. Ali je izumitelj pravilno izumil, da bo zanesljivo uporabljen?

Iz zveznega zakladniškega departmента v Washingtonu je dobila Northwestern banka v Grand Forks, N. D., v zveznu novih bankovcev tudi enega, ki je lepotica srednjih let in ima zlato rdeče lase. Fantje, bodite previdni pri rdečelaskah!

Kdor misli kupiti farmo, naj gre v Wisconsin. V Wautomi, Wis., je farmer Lewis Chaisson prodal 80 akrov sveta, nakar je kupcu nadaljnih 40 akrov navrgel!

Neki raziskovalec je našel v Afriki pleme, katerega ženske hodijo po svojih opravkih polnoma brez obleke, pa so klub temu strogo poštene in moralne. Če je pomanjkanje obleke merilo za moralnost, potem so naše flaperice vsaj 95% moralne, in kot vse kaže, se bodo še v nadalje izpopolnjevale v tej čednosti.

A. J. T.

KONVENCIJA S. N. P. J.

Konvencija S. N. P. J., ki se vrši v Chicagu že od 13. maja, bo najbrže trajala še ves teden. Ena izmed sprejetih resolucij pooblašča gl. odbor, da po svoji previdnosti financira iz jednotne blagajne športno gibanje mladine. Sprejet je bil tudi predlog, da jednota posuje denar članom na prvo vknjižbo. Po daljši razpravi je bilo tudi sklenjeno, da jednota obdrži svoj izletniški urad.

Gračen, kot jesenski dan, korakam dalje. Na nekem vogalu me nenadoma pozdravi drobna, morda komaj petletna dekleka s prijaznim: "Hello!" Nisem nič poznan v dotednem delu mesta in še nikdar prej nisem videl tiste dekleke. Drobna je bila kot igračica, oči je imela kot spominčice, usta kot cveteci grah, izpod ljubke kapice pa so ji gledali krasni zlati kodri.

"Hello, girlie!" odvrnem prijazno in korakam svojo pot naprej. Deklete pa se mi, meninič, tebinič, pridruži in ko-

strokovnjaške izurjenosti, radi cesar se težko da kaj napravi brez nasvetu dobrega patentnega odvetnika.

Patenti so začeli mnoge ameriške industrije. — Ameriški brzjavni sistem z vso svojo vojsko zaposlenev je nastal iz Morse-ovega patentata. Industrija šivalnih strojev je začela s patentom Howe-a. General Electric Company je postala znana po vsem svetu vsled njenih patentiranih izumov. Westinghouse družba s tovarnami po vsej deželi in ogromnim številom delavcev je bila ustanovljena vsled Westinghouseovega izuma zračne zavore. Stroji za cevije in tiskarski stroji so imeli velikanski vpliv na razvoj teh industrij. Bellov telefon je bil početek ene izmed največjih korporacij na svetu, ki dandas po sedmih letih v Združenih Državah in zaposluje 334,000 oseb.

Razni važni patenti kot oni električne žarnice, avtomobilov in slični so razvili moderne industrije in spremenili način našega življenja. F.L.I.S.

VSAK PO SVOJE
(Nadaljevanje iz 1. strani)

V gasolinsko postajo v Newarku, N. J., je nedavno vlonil tat in skušal z najmodernejšim orodjem odpreti blagajno, kar se mu pa ni posrečilo. Razočaran je napisal na listek papirja: "Imate dobro blagajno. Delal sem na nji od dveh do petih, pa nisem niti dobil." Podpisal se je: "Poor Sap".

V Belgiji se je nedavno vložila sodnijska obravnavna proti Andrijeni Guyotovi, kateri je bilo omožiti se toliko, kot kakšni drugi zastopnici njenega spola kupiti nov klub. Tako so vselej svoje večletne kariere se je omožila s petdesetimi možmi; nad 600 drugim je obljubila "roko". To se pravi, da je podjetnost. Petdesetkratna žena je lepotica srednjih let in ima zlato rdeče lase. Fantje, bodite previdni pri rdečelaskah!

Kdor misli kupiti farmo, naj gre v Wisconsin. V Wautomi, Wis., je farmer Lewis Chaisson prodal 80 akrov sveta, nakar je kupcu nadaljnih 40 akrov navrgel!

Iz zveznega zakladniškega departmента v Washingtonu je dobila Northwestern banka v Grand Forks, N. D., v zveznu novih bankovcev tudi enega, ki je pomanjkanje obleke merilo za moralnost, potem so naše flaperice vsaj 95% moralne, in kot vse kaže, se bodo še v nadalje izpopolnjevale v tej čednosti.

A. J. T.

KONVENCIJA S. N. P. J

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Anthony L. Garbas.

Current Thought.

PESSIMISM IS AN ENEMY TO PROGRESS

DON'T BE A CRAPE-HANGER

In attending most lodge meetings everyone no doubt has ready come across inveterate crape-hangers, members who calamity at every turn without the most trifling strain upon their mental faculties. It is dangerous to have pessimists in a lodge because their chronic state of mind is communicable to others not suffering from the malady but susceptible to it. These gloomy prophets will read pessimism into the brightest outlook for something the lodge wishes to undertake. No sooner does he express what his subconsciousness tells him, then he affects others, and what a member exerting both his mental and physical efforts brings up is torn down by pessimism the product of mental and physical shirking. It is a simple thing to find weaknesses in proposals brought up and nine out of ten times some member immediately requests permission for the start picking a perfectly good idea to pieces, bringing in all the blackness and dark corners of a project he can, and starts picking the members' attitude toward it. It is vicious that no constructive thinking can be done when a cynic allowed to sway a membership with his lugubrious and shallow opinions.

It is bad enough to have our parents croaking and pointing threateningly at what youth is doing today, let alone, the cynics of our own age who are leveling bitter reproaches against anything a lodge intends to do. Progress for a lodge is impossible such crape-hangers are permitted to think in the 1800 fashion. They should be awakened to the understanding that this the 20th century and that this generation travels in a speed of its own. The sooner they learn that pessimism is neither kentified nor elevating the sooner will our lodges benefit by it.

A TALE OF A FOR-GET-ME-NOT

Once in a garden sang a little maid,
With shy, violet blue eyes.
Eyes that were smiling, happy and gay,
Just like the summer skies.

One day there passed by the garden wall,
Long, long ago, one June,
A shadow figure, dark and tall,
And the little maid sang 'neath a pale moon.

But the shadow disappeared from the garden fair,
Like all shadows, went far away.
Leaving the little maid to pine and dream.
Till she wilted and faded away.

There was left only her sky, violet blue eyes,
And her little, golden heart.
Telling the tale of a little maid's love
And of hearts that can't live apart.

So one day there bloomed by the garden wall,
A shy, little for-get-me-not.
And of a someone who who forgot.
A reminder of a love that was won and lost.

CHRYSTINE TROYA.

ONE BORN BETWEEN MAY 20 AND JUNE 20

S. N. P. J. SPORT FUND

A definite stand was taken in favor of maintaining a sport fund at the recent convention of the S. N. P. J. It was decided that the Board of Directors are to be in charge of the distribution of funds which are to be acquired by some other means than that of special assessments. All of the larger organizations including our own have now assumed the attitude that it is absolutely necessary to keep pace with the demands of youth.

NOTED BARITONE TO SING IN ELY

Anton Subelj, prominent lyric baritone, formerly with the Ljubljana Opera Company of Yugoslavia, who has entertained the Slovenes throughout the country is to sing at the Washington Auditorium of Ely, Minnesota, Sunday evening, May 26th. His last engagement there was about a year ago when he appeared on the occasion of the convention of our organization.

Mr. Subelj this time promises to donate a part of the receipts toward the sport fund of lodges numbers 120 and 184.

water. They are much too unselfish and generous to gain ground in a business way. If they must undertake important affairs, April and August are the best months. Friday is given preference as the most propitious day.

BRIEFS

THE VARIABLE GIRL STEPHANIA DOLINAR (Continuation)

Miss Marie Kalcic, first president and present secretary of the George Washington Lodge No. 180 of Cleveland, Ohio, is to be married in the very near future we are informed.

Misses Marie and Ella Shimrak of Cleveland, Ohio, have completed all necessary plans for an extensive trip to Europe this summer. They intend to visit Jugoslavia and will also include Paris, Berlin, Vienna in their tour.

Miss Ann Pesec of Republic, Pa., has arranged all essentials for her three-week vacation in Chicago, where she intends to stay with her relatives.

Miss Olga R. Urbas of Conemaugh High School of Pennsylvania, is to graduate with a class of thirty. She is expected to continue with courses at Slippery Rock State Teachers College.

Josephine Novak, Molly Perusch, Marie Stonich and Theresa Zollar are to receive diplomas at the annual graduation exercises at St. Mary's hospital of Duluth, Minn.

At the commencement exercises for the graduating class of the Biwabik high school, the graduates will include, Katherine Milkovich, Joseph Zakovich, Frank Yuzna.

John Bukovich of California, is visiting at the home of his parents Mr. and Mrs. A. Bukovich of Buhl, Minn.

Mr. Eli and John Shimrak of McKeesport, Pa., returned from Cleveland, Ohio, where they attended the funeral of the former's cousin.

Stephen Angelovic, Sophia Stelmack, Rose Popovich, Jennie Vuicic, are to graduate from Garfield Junior high School of Johnstown, Pa., this June.

Misses Angela and Jennie Indihar of Duluth, Minn., were called to their home in Ely, Minn., last week because of the death of their mother, Mrs. Anton Indihar.

Edward Golob, George Mastovich and Anna Pavlic are to receive diplomas at the 1929 commencement exercises of Johnstown, Pa., High School.

Miss Frances Logar a student at Ohio State University was called home because of the death of her mother in the recent Cleveland Clinic catastrophe.

Rev. Joseph Murgas, 65, a native of Czecho-Slovakia, and pioneer in wireless telegraphy, having sold many of his inventions to Marconi, died recently at his parish in Wilkes Barre, Pa.

Mr. Anton Terbovec, editor of the Nova Doba has been invited to visit Conemaugh, Pa., through the courtesy of the singing society "Bled." He has been asked to attend the concert to be held June 15th at Conemaugh, and the following day to attend a picnic to be held at Johnstown, Pa.

Inactivity has been injurious to more than one lodge.

Miss Mary Zot, 25, of 13814 Argus Ave., Cleveland, Ohio, is to be an early June bride. Nuptials will take place June 1st

at St. Mary's church, where she will be wed to Mr. William McCauley of 938 Nye Rd. They have planned to make a short stay at Niagara Falls for their honeymoon.

(To be continued)

He next socked Paolino for a

Sport Sense

COMRADES LOSE OPENING GAME, 10 TO 0

The Comrades baseball nine was defeated by the Grayslake ball club. Grayslake is considered as one of the fastest baseball teams in Lake County. Gillette, a league pitcher for Grayslake, pitched a no-hit-no-run game. The Comrades were unable to score. Several times, two and three men were on bases, but were unable to score. Grayslake managed to get eight hits. Earl McKinney pitched a nice game for the locals, but errors and lack of hitting by his teammates spelled defeat. Matt Yarc's spectacular shoe-string catch in the seventh inning was a wow.

No doubt Yarc is a wonderful fielder. Next Sunday the Comrades under the leadership of Joe Petrovich will battle the strong St. Joe's, former champs of the K. S. K. J. League.

	A. R. H. E.
F. Zupec, 3b	4 0 0 1
A. Korenin, 2b	3 0 0 0
V. Divjak, lf	3 0 0 1
J. Bartel, 1b	4 0 0 0
M. Yarc, cf	3 0 0 0
N. Pintaval, c	3 0 0 1
L. Petrovich, ss	3 0 0 1
J. Strazer, rf	3 0 0 1
E. McKnezie, p	3 0 0 1
Total	29 0 0 5

	A. R. H. E.
Grayslake	4 0 0 0
Hapke, 3b	3 3 0 0
Dehann, cf	3 3 0 0
A. Baker, lf	4 0 1 0
Porteozos, 1b	5 2 5 0
A. Baker, 2b	3 2 0 0
Schaffer, ss	4 0 2 0
Cyril, rf	4 0 0 0
Wallace, c	3 0 0 0
Gillette, p	3 0 0 0
Total	33 10 8 0

	John Petrovich, Comrades No. 193, S. S. C. U.
--	---

RISKO IS INCONSISTENT FIGHTER

Johnny Risko, a rising fighter of Slovak extraction, and another good argument of the ability of the Slav in athletics, is an in and out fighter. His hardiness and readiness to stand the gaff is typical of the Slav. Coach Rockne of Notre Dame has often said that he wished he would have more men of Slavic origin to extract his football players from.

"I'm afraid to, Barry, you won't think much of me then."

"I'll always think the world of you, dear, tell me."

She then began to relate the story of her being in poverty and joining Red's gang. She was afraid to start telling about the night at the bank, but it finally all came out.

"Diane! You don't mean you were a member of that gang? Oh, I can't believe it. Surely not you!"

"Yes, Barry, I am the cause of all your unhappiness."

He was silent, then Diane said:

"Now I know you'll hate me."

"I love you too much to not have faith in you, Diane. I know you'll be good hereafter. Now, I'll forgive you if you get yourself a job and get settled for a new life."

"Oh, Barry, I'll do anything for you," she said flinging her arms about his neck.

Diane turned good. She got a job in a department store, but she didn't earn much. She didn't care, Barry had forgiven her. She loved him and he loved her.

Barry went away to an aviation school and constantly wrote to Diane. They made an agreement to be married as soon as he returned.

After losing several combats with mediocre fighters, he was taken to New York as a set-up for Berlenbach. And just like this baker, who changes as suddenly as the weather, he sent more than enough blows into the body of Berlenbach as his compliments to cop the fracas.

He next socked Paolino for a

BOZIDAR JAKAC

Bozidar Jakac, an artist of the modern school, arrived in Cleveland, Ohio, recently, where he expects to study and perhaps receive inspirations for future paintings. In Jugoslavia, Mr. Jakac is a high school professor in Ljubljana, where he spends his effort to teach youth to admire symmetry, tone and whatever else is connected with art. During one of his vacations he sojourned to Africa to hunt art and not lions as so many other individuals would be apt to do.

After his creative work in the wilds of Africa, he returned to his native land and placed his collections on exhibit. It was at this time that he received the envied reputation of being one of the best young artists of Jugoslavia.

Most artists have done little with the pencil except for roughing out primary compositions to be later executed properly in oil and paint. Bozidar, however, has extraordinary power and tone value in his pencil sketches. The pencil is a difficult instrument of art and seldom self-sufficient, his sketches, however, are artistic gems as they stand, needing no oils or paints to vivify them.

TWO SLOVENE WOMEN VICTIMS AS DEATH STALKS THROUGH CLEVELAND CLINIC

Two victims of the Cleveland Clinic holocaust were Slovener women, wives of two brothers. Mr. Anton Logar, husband of one of the victims took his wife who had not fully recovered from a recent operation and was under the supervision of a physician, to the clinic accompanied by his cousin, Mrs. Agnes Logar. He then continued to town never dreaming what the grim work of death would perform within a half hour.

Returning to the clinic, he beheld the catastrophe, and the realization of the stark tragedy really came when he identified both women at the morgue.

Funeral services were held last Monday, May 20, burial was made at St. Paul's cemetery.

Your lodge should increase in members in proportion to the age, if it doesn't there is something vitally wrong somewhere.

Appreciation for what some members in your lodge are doing is a heartfelt encouragement.

win. Leading his two sided tactics he next lost to the feeble sparring partner and sock absorber of the Sharkey training camp. And then pounded Jack Delaney for a victory.

In this way he has toured the country dropping titles to Chuck Wiggins, Tom Heeney and others. He next ruined Rickard's heavyweight champion, Mr. Sharkey. And after that met Godfrey, the black threat, into whom he administered a beating which won him a decision, and left the negro in an awkward position.

For some reason or other, which no one can understand, Johnny seems to lose his fights at the most convenient times. He keeps waiting for some real hunk of fighting material like the recent Von Porat and then he pastes him around to win a real reputation for himself. Then he allows bird-like Rocco to take a decision from him and if John has any method in his madness as he seems to have, the next contestant better be exceedingly cautious.

What's your alibi?" asked the judge.

"Alley by which?"

"You heard me. Have you an alibi?"

"You mean the alley by which ah got away?"

If you wish to climb to the top of the ladder of success, don't stop until you reach the top rung.

Phunology

BORROWED, STOLEN AND ORIGINAL JOKES

"I don't see why having your car overhauled should be such a depressing experience."

"You don't eh? Well, it was overhauled by a motorcycle cop."

A colored woman went into a store to buy a collar for her husband.

"What size?" asked the clerk.

"I done forget de size," replied the woman, "but ah kin jes' manage to reach aroun' his front wif mah hands."

No Hope

"I can do nothing for you."

"You claim to be a beauty doctor?"

"Yes, but you got the case to me too late."

"Huh?"

"About twenty years too late."

Most All Have Them

Dibbs: "Have you seen one of those instruments which can tell when a man is lying?"

Higgs: "See one! I married one!"

Caught Unaware

"So you had a surprise party last night?"

"Yeh, my wife came back to town unexpectedly."

The Drawback

Mrs. Iodine Johnson, a very large and indignant lady of color, ushered a badly battered ex-husband into his honor's chamber.

"Jedge," she announced, "dis heah no 'count hunk ob dahn meat ain't paid me one cent ob alimony fo' sebben months. Ah wants him jailed."

"Now, look here, Iodine," his honor inquired, "can't you and Mose settle this thing out of court?"

"No, suh," was the reply, "ah's tried sebberal times, but the po-lece always butted in."

A Necker?

He: "I know lots of things you'd be interested in."

She: "One would be enough."

A Logical Question

Salesman: "Ladies and gentlemen, I have here the famous flexible comb that will stand any kind of treatment. You can bend it double, you can hit it with a hammer, you can twist it, you can—"

Interesting Listener: "Can you comb your hair with it?"

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

Bila je prazna! — Se njegovo neizkušeno oko je videlo, da je zapuščena kdo ve odklej. Napol odprta vrata so krivo visele na tečajih. V malem okenu ni bilo stekel in na pragu je rasel plevel. Streha, surovo zbita iz drogov in skorje, je bila na sredi vdrta, kakor da se vsak trenutek poruši. Na slemenu je sedela veverica z repom ljubko zafrknjenim na hrbet in je brizgajo psovala neznanega gosta.

Ben je na svojih dolgih, samotnih potovanjih po otoku našel okostje — on je bil, ki je pobral tančaj vse stvari; on je našel zaklad, on ga je izkopal (drog njegove lopate je bil, ki je zlomljen ležal v jami), on ga je na svojem hrbtu znosi po mnogih napornih potih od vnožja smreke notri do neke jame, ki jo je imel na gori z dvema vrhom na severozahodnem delu otoka in kjer je ležal na varnem že dva meseca pred prihodom Hispanole.

Ko je zdravnik izvabil iz njega to skrivnost ravno onega dne, ko se je izvršil napad in ko je naslednjega jutra opazil, da je ladja izginila, je sel k Silverju, mu dal zemljevid, ki je bil sedaj brez vsake vrednosti, mu dal zalogo živeža, kajt. Gunova jama je bila obilo založena s kozlovino, mu dal prav vse, da bi se mogli varno preseliti iz ostroga na goro z dvema vrhom, kjer ni bilo mrzlice in kjer bi stražili denar.

"Kar se tebe tiče, Jakec", je rekel, "mi je bilo žal, toda jaz sem moral skrbeti za one, ki so izpolnjevali svojo dolžnost, in če nisi bil ti med njimi, si sam krv!"

Ko je onega jutra spoznal, da bom tudi jaz deležen groznega razočaranja, ki ga je bil pripravil upornikom, je tekel celo pot notri do jame, pustil sodnika za varstvo kapitana, vzel s seboj Graya in izpostavljenega in hotel naravnost preko otoka, da bi prišel do smreke in nam bil v pomoč. Kmalu pa je spoznal, da ga je naša družba prehitela, in ker je znal Ben Gunn izvrstno teči, je odpodal njega samega naprej, da storii, kolikor more. Pri tem mu je prišlo na misel, da bi vplival na praznovernost svojih prejšnjih tovarishev in posrečila se mu je, zadržati nas toliko časa, da sta dospela Gray in zdravnik do njega; nato so se vsi trije skrili, predno so še dospeli lovci zaklada na lice mesta.

"Oh", je rekel Silver, "velika sreča je bila zame, da je bil Hawkins tukaj. Vi bi gotovo pustili, zdravnik, da bi raztrgali starega Johna na kosce in se prav nič ne zmenili za to."

"Niti najmanj", je odgovoril dr. Livesey veselo.

Kmalu na to smo dospeli do čolnov. Zdravnik je razbil s krampom enega, potem pa smo stopili v drugega in odrinili, da bi prišli po morju v Severni zaliv.

To je bila pot kakih osem do deset milij. Akoravno je bil Silver skoro do smrti utrujen od hoje, je moral vseeno vzeiti veslo v roke kakor mi ostali in kmalu smo urno drčali po mirni morski gladini. Kmalu smo imeli zalin za seboj in zavili okoli jugovzhodnega dela otoka, okoli katerega smo pred štirimi dnevi vodili Hispaniolo.

Vozec se okoli gore z dvema vrhom smo videli črni vhod v Gunovo jamo in neko postavo, ki je sloneč ob puški stala poleg. Bil je sodnik; mahali smo mu z robcem in zaklicaj trikratni živijo, kateremu se je pridružil tudi Silver ravno takoj prisrčno kakor vsi ostali.

Tri milje dalje ravno ob vhodu v Severni zaliv smo našli Hispaniolo, ki je križarila po morju sama od sebe! Poslednji prtok jo je bil vzdignil in, če bi bil veter močan ali prtok takoj silen kakor v južnem sidrišču, pa bi je ne bili nikdar vedeli ali pa v takem stanu, da ne bi bila ved za rabo. Sedaj pa je bilo razen nesreče z glavnim jadrom le malo poškodovan. Pripravili smo drugo sidro in jo vrgli v morje v globini ene in pol niti. Nato smo veslali zopet nazaj do Run Cove, kadar je bila najbližja pot do Gunnove zakladnice; nato se je vrnili Gray sam nazaj na ladjo, da jo straži čez noč.

Pot od obrežja do jame je vodila polagoma navkreber. Na vrhu nas je čakal sodnik. Nasproti meni je bil zelo prisren in prijazen ter ni niti z besedico graje ali hvale omenil mojega bega. Pri vladnem pozdravu Silverja je pa nekoliko zardel.

"John Silver", je rekel, "vi ste velikanski lopov in slepar. Dejali so mi, naj vas ne zasledujem sodniško. No, torej vase bom. Toda možje, ki so poginili tukaj, gospod, naj vam vise na vratu kakor mlinski kameni."

"Lepa hvala, gospod", je odgovoril Dolgi John in zopet pozdravil.

"Ne dovoljujem, da bi se mi zahvaljevali!" se je razjezi sodnik. "Veliko kršenje moje dolžnosti je to. Stopite nazaj!"

Nato smo stopili v jamo. Bila je precej velika in prostora na z majhnim studencem in tolminom čiste vode, preko katerega je visela praprot. Po tleh se je nahajal pesek. Pred velikim ognjem je ležal kapitan Smolett, v daljnem kotu pa sem opazil velike kupe zlata in štiroglate kopice, zgrajene iz srebra v palčicah. To je bil Flintov zaklad, po katerega smo prišli tako daleč in ki je veljal še sedemnajst mož iz Hispaniole življenje. Koliko življenj ga je veljalo, da so nagrabili skupaj, ta zaklad, koliko krv in žalosti, koliko dobrih ladij pogreznih, koliko pogumnih mož, ki so morali preko ograje v morje, koliko topovih krogelj, koliko sramote in laži krovločnosti, tega najbrže noben živ človek ne more povedati. In vendar so se nahajali še trije na tem otoku — Silver, stari Morgan in Ben Gunn — ki so bili udeleženi pri teh zločinjih, za katere se je vsak nadejal, da dobi svoj delež nagrade.

"Pojdi semkaj, Jakec", je rekel kapitan. "Ti si pravzaprav prav dober dečko, Jakec; vendar mislim, da ti in' jaz ne pojdeva več na morje. Jaz te imam preveč rad." Ali ste vi, John Silver? Kaj vas pripelje semkaj, človek?"

"Vračam se na svoje mesto, gospod", je rekel Silver.

"Oh!" je rekel kapitan in to je bilo vse, kar je rekel.

(Dalje prihodnjic)

KIKIRIKI!

Charles G. D. Roberts
(Nadaljevanje)

Bila je prazna! — Se njegovo neizkušeno oko je videlo, da je zapuščena kdo ve odklej. Napol odprta vrata so krivo visele na tečajih. V malem okenu ni bilo stekel in na pragu je rasel plevel. Streha, surovo zbita iz drogov in skorje, je bila na sredi vdrta, kakor da se vsak trenutek poruši. Na slemenu je sedela veverica z repom ljubko zafrknjenim na hrbet in je brizgajo psovala neznanega gosta.

Petelin ni bil vajen, da bi se pričkal z vevericami. Radovedno, čeprav že v srcu razočaran, je kopral okoli kolibe. Ko se je vrnil k vratom, je iztegnil vrat, pogledal v hišico in pridušeno zakikirikal. Naposlед je z dvignjeno glavo prestolil prag. Vse je bilo prazno. Samo dolga klop je stala ob steni in v kotu je slonela zarjavela pečna cev. Ob dveh stenah se je vlekla dvojna vrsta pogradov. Petelin je obhodil vse in pregledal vse kotičke, tiho grgtanje sam s seboj. Nazadnje je zletel na vrhnji pograd, zafoatal s perotmi in večkrat zakikirikal, kakor bi hotel razglasiti po vsej šumi, da se polašča kolibe. Ko je opravil to formalnost, je skočil na tla in spet odstopjal na solnce, pogledat, kako je z oddalj.

Kolikor je naletel na dobrer založaj, kolikor je ga je s kljunom podržal v zrak, položil ga na tla in zaklical "Tuk, tuk, tuk!" — kakor bi se vedno pogledal, da prihite odkod kaki podaniki.

Podlasica, nemara da tista, ki se je zjutraj podila za dolgočcem, je začula petelinovo vabljenje. Krvoleno se je vrnil na plen; toda petelin je z neverjetno prisotnostjo duha preskočil napadalko.

Podlasica je vsa osupna obstala in pihnila od togo, a že je ji zadržala smrtočna petelinova ostroga naravnost v možgane. Drobno telesce se je iztegnilo in se je rahlo zvalilo na stran; v napol odpretem žrelcu je obtičal in zamrl poslednji srđiti pih. Petelin se ni posvetil svoji zmagi, prehka se mu je videla; zato je z obema ostrogama še enkrat isekal v trupele. Nato je prevalil sovražnico na drugo stran — kakopak — mogočno zapel v proslavo svoje zmage. Le škoda, da ni bilo nikjer nikogar, ki bi jo videl in občudoval!

In vendar se je morala njezova slava nekako raznesti med sivimi razbojniki šume, zakaj nihče izmed njih se ga ni več apal pozvati na dvoboj. Tako je vladal v nemotenosti samotne edene teeden dni. Čutil se je silno zapuščenega in koprnenje po ljubljenih putkah bi ga bilo kmalu zvabilo dalje, da ga ni prehitela usoda.

"Petelin!" je zamrmral. In že je planil v kočo, zakrivači se obraz z laktjo, ter je pograbil pevca za noge. Še tremutek in spet sta bila zunaj na sladkem, dehtekem hladu gozdne noči. Nič se jima ni zgodilo, le dravarje obrvi in lasje so bili osmojeni.

Toda petelin, ogorčen po tem nenadejanem nápadu, je pruhil in klujal kakor divji. Drvar se ni zmenil za to. Stisnil ga je k sebi, zvezal mu oborenoge noge in ga zavil v svoj skunki.

"Tako, tovariš," je dejal. "Skupaj pojdeva v beli svet. Rešil si mi živiljenje, ko sem jaz tebi izprva stregel po njem! Odsle je ti bo dobro godilo pri meni. Hajdova, da naučiš petelinu vse naše naselbine, kaj se pravi petelin od fare."

(Prevel V. L.)

suh, se mu je zdel slaščica po dosedanjem enoličnem živiljenju ob travni in ličinkah. Zato je hodil za prišlečem kakor senca, toda ne vdano, ampak z nekakšno objestnostjo, ki je na moč zavabila dvarja.

Mož si je zakuril pred kolibjo majhen ogenj, da bi si oprail reženj slanine in skuhal požirev čaja. Petelin se je nastrelil na drugi strani ognja, odkoder se je z dolgimi koraki zaganjal po grizljeje, ki mu jih je metal drvar.

Zmračilo se je. Človek je bil povečjal in petelin je zadovoljno kokodakje odkorakal v kolibjo; zletel je na rob vrhnega pograda in se je usedel k potoku.

Drvar si je zapalil lulo in se je zleknil ob dogorevajočem ognu; ko je mesečina pošastno zaznila gozd, se je vrnil tudi on v kolibjo. Legel je na spodnji pograd, kjer si je bil postjal s praprotom in dračjem, in je kmalu zadremal.

A tudi najbolj izkušenemu dvarju se pripeta, da napravi pogrešek. Naš mož je bil posabil pogledati, ali je že žerjavica res ugasnila; in ko je zapihal veter, se je zbudil umirajoči ogenj k novemu živiljenju. Majhni, nedolžni plamenčki so se razlivali po raztresenih trskah do kolibe in so zavjedili v razroke izsušenih brun.

Zarka svetloba je udarila petelinu v oči.

Na svidenje! K. BALMONT

— 0 —

Imenik uradnikov dr. J. S. K. J.

(Nadaljevanje iz 5. strani)

nedeljo v mesecu ob 10. uri dopoldne pri sobranju Anton Kumarec na 306 R. R. West Ave.

DRUŠTVO SLOVAN, ŠTEV. 176,

TACOMA, WASH.

Predsednik: Frank Udovich, 5110 North Sea View St.; tajnik: Joseph Tench, 5104 18th St.; blagajnik: Dr. John A. Bowles, 138 Haywood St., Tacoma, Wash.

DRUŠTVO SVETI ANTON, ŠTEV. 177,

DULUTH, MINN.

Predsednik: John Babich, 213 — 7th Ave. W.; tajnik: Johanna Cobin, 1116 W. 1st St.; blagajnik: Johanna Torkas, 1116 W. 1st St.; zdravnik: dr. H. E. Webster, 316 Lyceum Bldg. Vsi v Butte Mont. — Društvo zboruje vsako trečtek v mesecu v Narodnem Domu na 300 Cherry St. East Butte Mont.

BLEJSKO JEZERO, ŠTEV. 178,

PAW PAW, MICH.

Predsednik: Paul Oznach, Kalamazoo, Mich.; tajnik: Mrs. Katarina Matko, P. O. Philip, W. Va.; blagajnik: Andre Oznach, R. 6, Paw Paw, Mich.; organizator: Matt Delach, R. 1, Hwy. 4, Mattawan, Mich.; zdravnik: Dr. Young, Lanton, Mich. — Društvo zboruje vsako nedeljo ob 2 uri pop. v Phillipi Moro Mine.

DRUŠTVO NORTH STAR, ŠTEV. 179,

DULUTH, MINN.

Predsednik: John Babich, 213 — 7th Ave. W.; tajnik: Johanna Cobin, 1116 W. 1st St.; blagajnik: Johanna Torkas, 1116 W. 1st St.; zdravnik: dr. H. E. Webster, 316 Lyceum Bldg. Vsi v Butte Mont. — Društvo zboruje vsako tretjek v mesecu v območju zvezre na 1116 W. 1st St.

DRUŠTVO VESELI SLOVENCI, ŠTEV. 198,

CENTRAL CITY, PA.

Predsednik: Vincent Maljevac, Central City, Pa.; tajnik: Mike Penko, Box 297, Cairnbrook, Pa.; blagajnik: John Milavec, Box 52, Cairnbrook, Pa.; organizator: Mike Penko, W. Va.; zdravnik: Dr. W. W. Kern, P. O. Volga, W. Va. — Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2 uri pop. v Shinnston, W. Va.

DRUŠTVO VETNI SLOVENCI, ŠTEV. 199,

BUTTE, MONT.

Predsednik: Maria Jeniker, 2293 Cottonwood St.; tajnik: Anton Cvetan, 1116 W. 1st St.; blagajnik: Dr. John A. Bowles, 138 Haywood St., Tacoma, Wash.

DRUŠTVO VYKON SLAVE, ŠTEV. 181,

NEMACOLIN, PA.

Predsednik: Louis Mayer; tajnik: Mr. Luko Zauber, Box 302; blagajnik: A. Tekavec; organizator: Luke Zauber; zdravnik: Dr. John M. Eskey. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo meseca pri sobranju v Central City, Pa.

DRUŠTVO BRATSKA SLOGA, ŠTEV. 182,

NEVADA CITY, NEV. MEXICO.

Predsednik: John P. Lippold, Box 2241, Nev. Mex.; tajnik: Michael Zankar, Box 1498, Nev. Mex.; organizator: Josip Zankar, Box 1498, Nev. Mex.; zdravnik: Dr. O. L. Nutall. Vsi v Nevada City, Nev. Mex. — Društvo zboruje vsako mesec ob 2 uri pop. v Dvorani Slovenskega Orela na 5154 Carnegie Ave.

DRUŠTVO SV. BARBARA, ŠTEV. 183,

ELY, MINN.

Predsednik: Anton Poljan, Box 223; tajnik: Stefan Poljan, Box 221; blagajnik: Johann Kozole, Box 222; organizator: Anton Staciu, Box 220; zdravnik: Dr. Parker. Vsi v Yukon, Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2 uri pop. v Jugoslovenskem Narodnem domu.

DRUŠTVO SV. MARIE VNEBOVZETE, ŠTEV. 184,

PITTSBURGH, PA.

Predsednik: Katarina Ragina, 5222 Carrington St.; tajnik: Tony Tomcik, Box 2441, Pitts.

BLAGAJNIK: Michael Zankar, Box 1498, Nev. Mex.; organizator: Josip Zankar, Box 1498, Nev. Mex.; zdravnik: Dr. George Toth. Vsi v Pittsburgh, Pa. — Društvo zboruje vsako mesec ob 2 uri pop. v Dvorani Slovenskega Orela na 5154 Carnegie Ave.

DRUŠTVO SV. PETRA, ŠTEV. 185,